

The Kills - No Wow

Tuesday, 08 March 2005

Pod pritiskom korporacijskog muzičkog ukusa i trendova koje nam servira muzička industrija u rasponu od zatupastog hip-hop-a do nu metala i punka iz tržinskih centara za koje je slušanje potreban IQ jednak broju cipela, a sve u sklopu priprema globalnog stada za ostvarivanje "viših ciljeva" tzv novog svetskog poretka- sve je progresivno ostaje u potpunoj defanzivi. Dolazi do pregrupisanja i ispostavlja se da je duo najvitalnija rock formacija.

Dragi prijatelji predstavljam Vam The Kills. Ne, oni nemaju politički angažovane tekstove, ali zar ima neшто subverzivnije od otvorenog razgovora o tamnoj strani ljubavi. VV aka Alison Mosshart je odrasla na sunanoj Floridi, i mrzi sunce i plaše pune američkih penzionera. Posle boravka u punk bendu Discount, krajem 2000. godine ona, putem interneta, upoznaje zanimljivog momka iz Londona. To je bio Jamie Hince aka Hotel- tako su nastali The Kills. Posle razmene ideja putem neta, VV odlazi preko Atlantika da bi ubrzali stvari. 2001. godine snimaju prvi demo, a 2002. EP Black Rooster, nastupaju sa Le Tigre, i najzad 2003. godine objavljuju album koji je uzburkao rock scenu- Keep On Your Mean Side. Drugi album "No Wow" muzički ne donosi ništa novo: minimalistička konstrukcija pesama sa blues- punk konotacijama, ovog puta sa malo više ritam mašina, i sa još malo mračnijom atmosferom. Naizgled primitivni i vrlo upečatljivi gitarski rifovi će vas vrlo brzo uvući u lepljivi kovitlac tuge, strasti, besa, iskorišćenosti i loših namera. Tu će vas sačekati sugestivni glas VV sa porukama kao što su: "Love Is A Deserter", "I Hate the Way You Love" ili "If I'm So Evil, While You Satisfied..." (pesma "Rodeo Town" inače moj favorit na ovom albumu). Neizbežno su poređenja sa PJ Harvey, mada ovde imamo i nimalo beznačajan muški vokal u više pesama, a Hotel nas posebno prijatno iznenađuje u "Murdermole" u maniru velikih The Jesus and Mary Chain. Svakako treba pomenuti i očigledan uticaj "lika i dela" Patti Smith. U svetlu stalnog procesa devalvacije iskrenih ljudskih osećanja i vrlina u muzici, i negovanja samo materijalnih vrednosti (kao i vladavine entertainment filozofije), ovaj album je neophodna injekcija života. Aleksandar Pavlić © Kontra Magazin